

**Ez a történet második része.
Olvassátok el, aztán alkossátok újra!**

A vándor vendégül látása

De alig vették ki a kenyereket a tarisznyából ott termett egy ismeretlen öreg vándor, aki követte őket és megállt mellettük jó napot kívánván. Ezek után megkérte őket, adjanak neki is valamit enni, mert nincs semmi útravaló nála, és hely sincs, ahol vehetne.

– Tessék csak jó ember, lakmározzon együtt velünk, mondta a két vándor az öreg vándornak; mert az Isten könyörületes! Ahol ketten esznek, juttatunk harmadiknak is. Az öreg vándor éhesebb volt, mint ők, nem várt további kínálásra, leült a másik kettő mellé, s enni kezdte az üres kenyeret együtt velük, és ivott rá hideg vizet a kútból, mert más innivaló nem volt. És ott helyben mindhárman addig ettek, amíg találtak egyetlen darabot is abból az öt kenyérből, ami akkorra úgy elfogyott, mintha nem is lett volna.

Miután befejezték az evést, az öreg vándor kikeresett öt lejt az erszényéből és odaadta loannak, akinek eredetileg három kenyere volt, mondván:

– Fogadd el jó ember ezt a csekélységet köszönetképpen tőlem, mivel étellel kínáltatok szükségemben. Továbbmenve majd ihattok az egészségemre egy pohár bort, vagy vehettek valamit, amit kívántok. Nem tudom eléggé megköszönni a jóságot, amit tettetek velem, mert a szemeim már teljesen elhomályosultak, olyan éhes voltam. Azok ketten először nem akarták elfogadni a pénzt, de harmadik társuk hosszas könyörgésére végül is elfogadták. Kis idő múlva az öreg vándor jó napot kívánt a másik kettőnek, aztán elindult a maga útján.

Jegyzeteljétek ki a legfontosabb információkat a szövegből!

*A jegyzet lehet:
Gondolattérkép
Táblázat
Rajz, stb.*